

[Finansministeren.]

sieringsbehov, medføre, at staten må låne betydelige beløb, og tvært om hvad det ærede medlem påstår, nemlig at en skattelettelse vil øge opsparingen, vil vi se, at opsparingen nok vil blive noget mindre, og at renten vil stige. Det var i og for sig interessant med hensyn til denne afgørende problemstilling inden for vor økonomiske politik — og jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at det er en problemstilling, som ingen regering og ingen finansminister kan komme uden om — at få at vide, hvordan man egentlig fra oppositionens side har tænkt sig at klare dette forhold.

Tilbage bliver det, som er det reelle i sagen, at vil man gennemføre skattelettelser, og gøre det uden at øve en afgørende indflydelse på den økonomiske politik, kan det naturligvis gøres, hvis man parallelt med at nedsætte indtægterne også nedsætter udgifterne. Men det er interessant at se, at på dette punkt er det meget sparsomt, hvad der nævnes af den ærede ordfører. Det eneste helt konkrete forslag, der er stillet, er en besparelse på 15-20 mill. kr., hvormed renter og afdrag på statens lån til boligbyggeriet skulle sættes i vejret. Jeg kan ikke lade være med at tænke tilbage på dengang, da vi i finansudvalget drøftede, hvorledes vi kunne spare, hvordan man da smilede lidt ad mig, når jeg en gang imellem kom med et forslag af denne karakter, hvordan man sagde: ja men det er at sætte statsindtægterne op, det er ikke nogen egentlig besparelse, man foretager. Jeg afviste dengang og sagde: naturligvis er det en forbedring af statsfinanserne, hvis man går den vej. Men har det ærede medlem foretaget en undersøgelse med hensyn til, hvordan forhøjelsen af statslånsydelsen og den deraf flydende forhøjelse af huslejen passer ind i de husleje-forhøjelser, som vi for nylig har vedtaget her i tinget? Det må da have sin store interesse at gå til bunds i dette, således at vi kan se, hvilken huslejestigning der vil følge heraf sammenlignet med de forhøjelser, vi allerede har vedtaget. Men over for forslag om en skattelettelse på 250 mill. kr. er et i sig selv tvivlsomt beløb på 15-20 mill. kr. naturligvis ikke noget stort.

Derfor er jeg nødt til at konkludere som så: jeg går ud fra — men vil gerne have

det bekræftet af det ærede medlem hr. Foged på venstres vegne — at der i dag ingen mulighed er for skattelettelser, og det er tvivlsomt, om der er mulighed for skattelettelse om godt et år, men det må afhænge af den økonomiske udvikling indtil da.

Derimod er der god grund til at drøfte, hvorledes vi kan forbedre vort indkomstskattesystem, og jeg takker særlig for det initiativ, der er taget på dette felt. Det har været meget vanskeligt i de foregående år at komme ind i egentlige forhandlinger på dette område, men nu er der lagt tanker frem, som kan give grundlag for en drøftelse. Den synes jeg vi skal tage op straks i udvalget, men det kan være rimeligt, at jeg kommenterer ganske kort inden for den taletid, der er til min rådighed, nogle af de forslag, der er fremsat af de ærede forslagsstillere.

Man kan vel sige, at forslagene vedrører dels en række fradrag, dels spørgsmålet om beskatning af merindtægt. Vi ser, at man ønsker afskaffelse af 30 pct.-reglen og herunder overgang til proportionalsskat, hvilket i øvrigt er et selvstændigt forslag angående beregning af statsindkomstskatten i al almindelighed.

Med hensyn til fradragene foreslår man, at det såkaldte forsikringsfradrag sættes noget i vejret, nemlig for forsørgere til 1 500 kr. og for ikke-forsørgere til 750 kr.; det har hidtil været henholdsvis 1 000 kr. og 600 kr. Det var noget, vi drøftede dengang vi forhøjede fradraget til 1 000 kr., men dengang var man enig om, at det ville være ganske interessant først at se, hvordan den forhøjelse, der blev foretaget, ville virke. Det er noget, der kan tages op til forhandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Der er den nye bestemmelse, at også visse gældsafdrag skal kunne fradrages inden for dette beløb. Det er egentlig, så vidt jeg kan skønne, væsentligere end selve forhøjelsen af beløbet, idet mange ikke har udnyttet forhøjelsen op til 1 000 kr., men jeg tror nok, vi må tage en længere drøftelse af denne del af forslaget. Det er jo meget svært at kontrollere, og det store spørgsmål er, om det skal kontrolleres, eller om skatteyderen blot skal sige, at han har betalt af på gælden. Skal det kontrolleres, om han har forøget sin formue og der ikke blot er tale om ompostering af aktiver og passiver?